

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Radimem Kadlčákem ve věci

žalobce: **V. S. N.**, narozený Y
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem Y
zastoupený Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem
sídlem Na Pankráci 1618/30, 140 00 Praha 4

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2024, č. j. OAM-12047-14/ZR-2024,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

- Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2024, č. j. OAM-12047-14/ZR-2024, jehož výrokem I. byla podle § 46 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobce, neboť ten byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Výrokem II. napadeného rozhodnutí byla žalobci zároveň podle § 37 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci daného rozhodnutí.
- Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh žalobce odůvodnil tím, že má na území České republiky veškeré materiální zázemí, byť je svobodný a bezdětný, přičemž zmínil též fakt, že uložený peněžitý trest již zaplatil a vykonal, a tudíž k tomuto trestu v souladu s dikcí § 69 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), již nelze přihlížet. Doplnil také, že v rámci svého odsouzení nyní vykonává v podstatě pouze administrativní trest zákazu činnosti v minimální výši, a to za situace, kdy má v České republice veškeré pracovní, sociální i materiální zázemí a na území pobývá už více než 10

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

let. Stran své trestné činnosti žalobce dále uvedl, se jednalo o zcela jednorázový exces z jinak řádného způsobu života – sice šlo o úmyslný trestný čin, nicméně o přečin nižší společenské škodlivosti. V případě přiznání odkladného účinku žaloby tak dle jeho názoru nehrozí nebezpečí pro veřejný pořádek či bezpečnost České republiky, rovněž jeho přiznání nebude v rozporu s veřejným zájmem. K prokázání svých tvrzení žalobce předložil výpis ze živnostenského rejstříku, pracovní smlouvu, výplatní pásku a potvrzení o úhradě peněžitého trestu.

3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby podané žalobě odkladný účinek nebyl přiznán. Uvedl přitom, že vydání namítaného rozhodnutí vyvolal sám žalobce, a to úmyslným protiprávním jednáním, které spočívalo ve dvou kontinuálních útocích na zákonem chráněný zájem společnosti, za které byl pravomocně odsouzen. Spáchání úmyslného trestného činu žalobcem tedy dle názoru žalovaného rozhodně nesvědčí o jeho náležité integraci do české společnosti. Žalovaný také, v kontextu žalobcem předložených dokumentů prokazujících jeho výdělečnou činnost na území České republiky, poukázal na zvláštní přístup žalobce k jeho povinnostem. Žalobce měl totiž pobytové oprávnění uděleno za účelem podnikání jako OSVČ, nikoliv za účelem zaměstnání. Dále žalovaný zmínil, že samotné stanovení lhůty k opuštění území státu podle judikatury Nejvyššího správního soudu není přímým zásahem do práv žalobce spočívajícím v jeho nuceném vycestování z území České republiky. Z takového rozhodnutí lze pouze dovodit, že pokud cizinec ve stanovené době nevycestuje a zároveň si svůj pobytový režim neupraví jinak, bude na území České republiky pobývat nelegálně. Výrokem napadeného rozhodnutí tak žalobce nebyl vrácen do Vietnamu, ale byla mu uložena povinnost opustit území České republiky. Bude pak na žalobci, zda si pobyt na území České republiky zařídí jiným způsobem, popřípadě kam vycestuje. Napadené rozhodnutí žalobci rovněž nebrání ve styku s jeho rodinou, neboť ta se nenachází na území České republiky. Žalovaný současně zdůraznit fakt, že finanční situace žalobce či jeho současné povolání, jakož ani způsob a výše uloženého trestu, nemají podle jeho názoru v případě posuzování důvodů pro přiznání odkladného účinku žádný význam. Žalovaný tudíž dospěl k závěru, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na dodržování platných právních předpisů na území České republiky. Žalobce ostatně dle žalovaného ani neuvedl žádné konkrétní důvody, které by osvědčovaly existenci natolik závažných skutečností, aby byl podané žalobě odkladný účinek přiznán.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť

není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.

6. Soud vycházejí ze shora popsaného a po vyhodnocení veškerých relevantních skutečností projednávané věci dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
7. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se jedná toliko o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoliv o žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla žalobci zrušena platnost jeho povolení k dlouhodobému pobytu, je schopno mu způsobit újmu, neboť zrušením tohoto povolení žalobce ztrácí oprávnění k pobytu na území České republiky a je fakticky nucen ho opustit. Po žalobci totiž nelze spravedlivě požadovat, aby na území České republiky pobýval nelegálně a následně se domáhal odkladného účinku teprve v souvislosti s případným správním vyhoštěním a zákazem pobytu. Vzhledem k této skutečnosti má tudíž soud za to, že u žalobce byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, když při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem výkon žalobou napadeného rozhodnutí je schopen s ohledem na charakter souzené věci žalobci způsobit újmu.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že v souvislosti se žalobou napadeným rozhodnutím

nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť se toto rozhodnutí v podstatě týká pouze žalobce. Na základě této skutečnosti má proto soud za splněnou i druhou podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě.

9. Zbývalo tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. V daném případě byla zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobce, neboť ten byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, a to trestním příkazem vydaným Okresním soudem v Havlíčkově Brodě dne 11. 9. 2024, č. j. 16 T 99/2024-58, který nabyl právní moci dne 3. 10. 2024. Konkrétně byl žalobce nadepsaným trestním příkazem odsouzen pro spáchání jednak přečinu poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a jednak přečinu padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu podle § 350 odst. 1 aliny druhé trestního zákoníku, k peněžitému trestu a trestu zákazu činnosti – řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců. Uvedeného se přitom žalobce dopustil tím, že si v přesně nezjištěné době a místě opatřil a následně dne 16. 8. 2024 v Havlíčkově Brodě, ve snaze docílit udělení řidičského oprávnění pro skupinu vozidel B, předložil na Městském úřadu Havlíčkův Brod, odboru dopravy, jednak padělaný lékařský posudek o jeho zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, kdy tento posudek vydával za zpracovaný a podepsaný MUDr. M. S., ačkoliv pacientem tohoto lékaře nikdy nebyl a tento lékař takový posudek nevydal, a jednak vyplněnou a orazítkovanou žádost o přijetí k výuce a výcviku řízení motorových vozidel společně se záznamem o zkouškách z odborné způsobilosti a protokolem ke zkoušce k získání řidičského oprávnění, ačkoliv nikdy žádnou teoretickou výuku předpisů o provozu na pozemních komunikacích, ovládání a údržbě vozidla, teorii řízení a zásad bezpečné jízdy a výuku zdravotnické přípravy neabsolvoval a dále neabsolvoval v rozsahu stanoveném zákonem ani výcvik v řízení vozidla, výcvik praktické údržby vozidla a praktický výcvik zdravotnické přípravy, přičemž takto se referentku příslušného odboru při výkonu státní správy snažil přesvědčit o splnění podmínek pro vydání řidičského oprávnění, což by mu umožnilo řízení motorového vozidla bez patřičné průpravy a tím narušení práva státu na to, aby se provozu na pozemních komunikacích v motorových vozidlech účastnily toliko osoby zdravotně způsobilé a příslušným způsobem kvalifikované, takže hrozilo reálné ohrožení bezpečnosti dalších osob a vozidel účastnících se tohoto provozu.
10. Veřejným zájmem je bezpochyby nejen zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí, ale i zájem společnosti na zachování veřejného pořádku včetně minimalizace protiprávní činnosti. Ačkoliv otázka, zda byly dány důvody pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobce ve smyslu zákona o pobytu cizinců, bude řešena až v rámci meritorního přezkumu, je nespornou skutečností, že žalobce závažně veřejný pořádek narušil páchaním trestné činnosti. Žalobce ostatně v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě svou trestnou činnost nijak nepopřel, nicméně argumentoval tím, že se jednalo o zcela jednorázový exces z jinak řádného způsobu života, přičemž uložený peněžitý trest již zaplatil a nyní vykonává „pouze“ administrativní trest zákazu činnosti v minimální výši. K tomu zdejší soud předně poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2022, č. j. 8 Azs 325/2019-41, v němž bylo konstatováno, že *„[v]zhledem k tomu, že jednotlivé fikce neodsouzení jsou vázány na uložený druh trestu, pak pokud bylo odsouzenému uloženo více druhů trestu, musí se u každého z nich samostatně zkoumat, zda nastala fikce neodsouzení. Teprve pokud se ohledně všech uložených trestů hledí na odsouzeného, jako kdyby nebyl odsouzen, nastane fikce neodsouzení.“* Podle názoru soudu tak

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobcem zmiňované skutečnosti neoslabují závažnost jím spáchaného jednání (trestné činnosti) – tj. nadepsaného přečinu poškození cizích práv a přečinu padělání a vystavení nepravdivého lékařského posudku. Dle soudu se jednalo o závažné protispolečenské jednání dosahující trestněprávní roviny, které proto nebylo možno jakkoliv bagatelizovat. Žalobce tedy svým úmyslným protiprávním jednáním nepochybně porušil veřejný zájem na zachování veřejného pořádku. Mimořádné okolnosti, které by převažovaly nad veřejným zájmem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí a veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku, poté soud v daném případě neshledal, když mezi takové okolnosti nebylo možno podřadit obecné tvrzení o tom, že žalobce bude nucen v důsledku pozbytí pobytového oprávnění opustit své pracovní a materiální zázemí, které má na území České republiky. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce třetí podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě nesplnil, neboť přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na zachování a ochraně veřejného pořádku a se zájmem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů.

11. S ohledem na vše shora uvedené soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
12. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
13. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 7849000724.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 10. prosince 2024

Mgr. Radim Kadlčák v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.